

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ЯК БАЗОВА СКЛАДОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Необхідність забезпечення безпеки є вихідною соціальною потребою суспільства в цілому і людини зокрема, будь-які природні чи соціальні явища людина розглядає через призму можливої загрози і можливості забезпечення власної безпеки. Безпека – це основа цивілізації й державності, головна передумова існування людського суспільства чи держави. Втрата безпеки як атрибуту, тобто невід’ємної властивості соціально-економічної системи, призводить до загибелі системи. Відповідно одним із фундаментальних завдань будь-якої економічної системи є забезпечення безпеки і в першу чергу економічної безпеки.

Національна безпека є складною структурованою системою і багатоплановим явищем, що має політичні, воєнні, економічні, соціальні, екологічні та інші характеристики. Тому структурними елементами національної безпеки є економічна, екологічна, інформаційна, політична, військова, духовно-моральна, пожежна та техногенна безпека.

В сучасних умовах поступальний розвиток держави, її могутність, рівень життя, а отже – національна безпека, визначається, насамперед станом розвитку національної економіки. «Національна безпека є здатністю суспільства своєчасно розпізнати й оцінити всі класи загроз і вжити необхідних заходів до оптимального їх зниження або віддзеркалення з урахуванням поточних можливостей країни і довготривалих інтересів її розвитку, а також співпраці в цих цілях з іншими країнами і народами» [1, с.208].

Економічна безпека створює можливість і готовність економіки забезпечити достатні умови життя і розвитку особи, соціально-економічну і військово-політичну стабільність суспільства і держави, протистояти впливу внутрішніх і зовнішніх загроз. Надійна й ефективна система забезпечення економічної безпеки є необхідною умовою для стабільного та стійкого соціально-економічного розвитку держави й захисту її незалежності.

Поняття «економічна безпека», що здатна системно оцінити стан економіки з позиції захисту національних інтересів країни, має системотворчий характер. Це обумовлює ціла низка умов і чинників: по-перше, це відмінності в соціально-економічних потребах та інтересах суб’єктів господарювання, намагання найповніше їх задовільнити; по-друге, обмеженість економічних ресурсів та різний ступінь забезпеченості ними економічних суб’єктів посилюють конкурентну боротьбу, при цьому зростання конкурентоспроможності

одних економічних суб'єктів може розглядатись іншими як реальна або потенційна небезпека, загроза їхнім власним інтересам; по-третє, економічна безпека відображає здатність економіки підтримувати суверенітет країни і її геополітичне положення в світі, адаптуватися до нових умов розвитку; по-четверте, економічна безпека означає готовність владних інститутів протидіяти загрозам і викликам постіндустріального розвитку шляхом підвищення ефективності та результативності управління, створення економічних і правових умов, що виключають криміналізацію.

Економічна безпека – це такий стан економічного механізму, якому відповідає певний стан економічної системи та держави, що забезпечує і гарантує розвиток і зростання економіки та соціальної сфери при достатньому захисті економічних інтересів країни. В результаті формується здатність протистояти і протидіяти системі загроз зовнішнього і внутрішнього походження, висока конкурентоздатність національної економіки у світовому економічному просторі, високий економічний і оборонний потенціал, що зумовлює підвищення рівня та якості життя населення країни [2, с.128].

Національна економічна безпека формується на трьох принципах: економічна незалежність, стійкість і стабільність національної економіки, здатність до саморозвитку й прогресу.

Загрозами економічній безпеці країни є сукупність умов і чинників, які створюють небезпеку життєво важливим інтересам особистості, суспільству, державі, ускладнюють або унеможливають реалізацію національних економічних інтересів, створюють небезпеку для соціально-економічної та політичної систем, національних цінностей, життєзабезпечення нації та окремої особи. Основними внутрішніми загрозами варто вважати:

1) у науково-технічній сфері – руйнування науково-технічного потенціалу, скорочення потенціалу фундаментальної науки, відплив наукових кадрів за кордон або в іншу сферу діяльності;

2) в економічній сфері: скорочення обсягів виробництва у провідних галузях, монополізація економіки, великий внутрішній борг, високий рівень зношеності основних фондів, енергетична залежність, низький рівень інвестиційної діяльності, зростання тіньової економіки, низький платоспроможний попит населення, ухиляння від сплати податків;

3) у соціальній сфері: поглиблення диференціації доходів, бідність, погіршення якості життя, соціальна незахищеність значних верств населення, зниження народжуваності, міграційні процеси.

До зовнішніх загроз економічній безпеці країни належать: економічна залежність від імпорту, від'ємне зовнішньоторговельне сальдо, нераціональна структура експорту – надмірний вивіз сировинних ресурсів; втрата позицій на зовнішніх ринках; зростання

зовнішньої заборгованості, нераціональне використання іноземних кредитів; неконтрольований вплив валютних ресурсів за кордон, розміщення їх у зарубіжних банках.

Держава повинна постійно використовувати ефективні економічні важелі, щоб забезпечувати національні економічні інтереси, високий рівень розвитку національної економічної безпеки і підвищення рівня та якості життя населення країни.

Отже, економічна безпека визначається станом економічного механізму, який повинен сприяти і забезпечувати економічне зростання і розвиток соціальної сфери при достатньому захисті економічних інтересів країни. В результаті формується здатність протистояти і протидіяти системі загроз зовнішнього і внутрішнього походження, конкурентоздатність національної економіки, високий економічний і оборонний потенціал держави.

Список літератури

1. Доманчук Д.П. Деякі економічні аспекти парадигми формування стратегії продовольчої безпеки в регіонах // Нова економічна парадигма формування стратегії національної продовольчої безпеки України у XXI столітті. – К.: ІАЕ УААН, 2001. – С. 207-210.

2. Гордієнко Т.М. Теоретичні основи взаємообумовленості національної та регіональної економічної безпеки / Т.М.Гордієнко // Економіка та право. – 2010. – № 1. – С.126-132.